

DANA ULLMAN este cel mai cunoscut susținător al medicinei homeopate din SUA; și-a obținut masteratul în sănătate publică la Universitatea din California, Berkeley. Încă din 1972 este implicat activ în educarea publicului larg și a comunității medicale cu privire la remedii homeopate. Este autorul a patru cărți, printre care *Homeopathy A-Z* (1999, *Homeopatia de la A la Z*), *Discovering Homeopathy: Medicine for the 21st Century* (1991, *Descoperirea homeopatiei. Medicina secolului XXI*) și *Everybody's Guide to Homeopathic Medicine* (1984, *Remediile homeopate pe înțelesul tuturor*), scrisă în colaborare cu dr. Stephen Cummings. Compania lui, Homeopathic Educational Services, a publicat 20 de cărți despre homeopatie și reprezintă unul dintre principaliii distribuitorii americanii de cărți, CD-uri, remedii și software din domeniul homeopatiei. Ullman este fondatorul și președintele Fundației pentru Educație și Cercetări în Homeopatie din Berkeley, California, și este membru al comitetului de directori al Centrului Național pentru Homeopatie din Alexandria, Virginia. De asemenea, a făcut parte din comitetul de consiliere al mai multor reviste, precum *Natural Health și Let's Live*; semnează un editorial periodic pe site-ul www.Huffingtonpost.com, publică articole pe site-ul www.NaturalNews.com; ține cursuri în mod regulat la școli medicale printre care și cea de la Stanford și semnează, în calitate de autor sau de coautor, capitolele de homeopatie din cărți cunoscute de medicină din SUA. A fost consultant pentru Organizația Mondială a Sănătății. Are un doctorat în homeopatie obținut la Institutul Britanic de Homeopatie.

Dana Ullman

REMEDIIL HOMEOPATE

pentru copii și bebeluși

**Metoda naturală, eficientă și lipsită
de efecte secundare pentru a trata
problemele de sănătate ale copiilor**

Traducere din limba engleză de
ANDREEA ROSEMARIE LUTIC

Homeopathic Medicine for Children and Infants

Dana Ullman, M.P.H.

Copyright © 1992 Dana Ullman

Toate drepturile rezervate, inclusiv acela de reproducere
în întregime sau parțial în orice formă

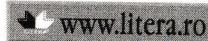
Edition publicată prin înțelegere cu TarcherPerigee,
un imprint al Penguin Publishing Group,
o divizie a Penguin Random House LLC

Editura Litera

O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19; 0752 548 372;
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

Remedii homeopate pentru copii și bebeluși
Dana Ullman

Copyright © 2019 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactori: Elena Marinescu, Carmen Ștefania Neacșu

Corector: Georgiana Enache

Copertă: Ana-Maria Gordin Marinescu

Tehnoredactare și prepress: Mihai Suciu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Ullman, Dana
Remedii homeopatice pentru copii și bebeluși/Dana Ullman. -
București : Litera, 2018
ISBN 978-606-33-3385-9
I. Lutic, Andreea Rosemarie (trad.)
615

CUPRINS

Mulțumiri	9
Cuvânt înainte	11
Introducere	15
PARTEA ÎNTÂI	
DE CE HOMEOPATIA ARE SENS	27
Înțelepciunea trupului	27
Să înțelegem efectele secundare	28
Să înțelegem homeopatia	30
Limitările și riscurile homeopatiei	42
PARTEA A DOUA	
CUM SE FOLOSESC REMEDIILE HOMEOPATE	47
Evaluarea simptomelor copilului	49
Identificați simptomele copilului	52
Simptome locale cheie	54
Modalități	55
Simptome generale	58
Simptome psihologice	59
Alegerea remediului homeopat potrivit	60
Alegerea diluției și a dozei corecte	63
Cum se administrează remediiile homeopate	68

toate că multe dintre aceste afecțiuni severe – precum pneumonie, epilepsie sau diabet – pot fi influențate pozitiv de remedii homeopate, tratamentul lor necesită mult mai multe informații despre homeopatie și patologie decât sunt prezentate în cartea de față. În asemenea cazuri, cereți ajutorul unui medic cu competențe în homeopatie (vedeți secțiunea Resurse).

Cartea de față nu oferă prea multe informații despre tratamentul multor afecțiuni cutanate ale copiilor. Homeopații sunt de părere că simptomele pielii sunt rezultatul unor probleme interne care necesită adesea tratament constituțional. Există atâtea remedii homeopate potențial utile în asemenea cazuri, încât pentru o persoană neinstruită ar fi dificil să determine remediul corect. În carte se discută însă despre afecțiuni precum eruptiile cutanate cauzate de scutece, impetigo și herpes. Motivul este că fiecare dintre aceste probleme poate fi tratată în mod eficient cu un număr redus de remedii homeopate. Cu toate acestea, deși vindecarea simptomelor acute poate fi relativ ușoară, vindecarea permanentă poate necesita tratament constituțional.

În pofida eficienței lor deosebite, remediiile homeopate nu înlocuiesc principiile de bază ale unui stil de viață sănătos: sănătatea copilului este influențată de alimentație, exerciții fizice, igienă, mediu și factori psihologici. O îngrijire corespunzătoare și atenția acordată tuturor acestor influențe previn și tratează bolile. Remediiile homeopate sunt doar o completare a stilului de viață sănătos. Deși homeopatia nu este singura metodă de tratament, ea constituie o artă și o știință a vindecării importantă și, uneori, vitală.

PARTEA ÎNTÂI

De ce homeopatia are sens

Înțelepciunea trupului

Corful uman înfăptuiește miracole în fiecare zi, în fiecare oră, în fiecare clipă. Pentru a supraviețui, trebuie să se apere în permanență împotriva bacteriilor, a virusurilor, a otrăvurilor, a alergenilor, a factorilor de stres din mediu, a factorilor de stres psihologic și a nenumăratelor influențe văzute și nevăzute.

Organismul și-a format mijloace sofisticate de a răspunde la aceste atacuri. Induce febră și inflamație pentru a ucide microbii invadatori și pentru a izola substanțele străine. Produce secreții nazale pentru a elimina virusurile și globulele albe moarte. Folosește durerea pentru a atrage atenția asupra unei părți lezate sau bolnave care are nevoie de odihnă sau tratament.

Corful produce simptome atât pentru a se adapta la stres sau infecții, cât și pentru a se apăra și, în ultimă instanță, pentru a se vindeca. Acest răspuns nu este conștient. Nu trebuie să-i spunem corpului să se vindece. Este un răspuns automat, o înțelepciune înăscută; organismul pare să știe precis cum să combată bolile și să vindece leziunile, lucru pe care l-a făcut

deja de milioane de ori. A supraviețuit până în prezent grație acestei capacitate impresionante de a se apăra și de a se adapta mediului extern în continuă schimbare. Cu toate acestea, fiecare organism are limitele sale.

În pofida perfecțiunii sale glorioase, corpul uman este supus îmbolnăvirii, asemenea oricărui alt organism viu. Nu câștigă toate bătăliile împotriva infecțiilor. Nu se adaptează cu succes la toate asalturile din mediu. Nu rezistă în mod eficient la orice nou factor de stres.

Însă simptomele unei persoane reprezintă eforturile susținute ale organismului de a se apăra și vindecă. Din acest motiv, nu are sens să inhibăm mecanismele naturale de vindecare. Tratamentele care suprimă simptomele pot avea efect pentru o vreme, dar în mod sigur nu vor duce la vindecare; asemenea tratamente nu au nici o eficiență din punct de vedere fiziologic.

Corpul ne spune că suprimarea simptomelor nu înseamnă cu adevărat vindecare. Simptomele pot reveni, adesea cu și mai multă vehemență; sau, mai rău, nu revin, dar sunt înlocuite de simptome mai severe. Recunoașterea înțelepciunii corpului este esențială pentru oricine este interesat de vindecare. Deseori, ignorarea acestei înțelepciuni duce la aplicarea unor tratamente care fie nu sunt eficiente, fie dau rezultate doar pe moment, fie au mai multe efecte secundare decât beneficii.

Să înțelegem efectele secundare

Din punct de vedere pur farmacologic, nu există efecte secundare. Medicamentele au anumite efecte, iar noi deosebim în mod arbitrar efectele care ne plac de cele

care nu ne plac, numindu-le pe acestea din urmă *efekte secundare*.

De pildă, gândiți-vă la tratamentul convențional folosit atunci când un copil este răcit. Organismul copilului, asemenea unui organism adult, răspunde la virusurile răcelii mărind producția de globule albe care combat aceste virusuri. Întrucât unele globule albe și unele virusuri mor în această bătălie, organismul creează mucus cu ajutorul căruia se elimină materiale moarte.

Medicamentele contra răcelii disponibile fără rețetă în farmacii fie blochează formarea mucusului și usucă membranele mucoase, fie contractă capilarele nazale umflate. Odată ce formarea mucusului este blocată, virusurile și globulele albe moarte nu mai sunt eliminate la fel de eficient. Scurgerea devine mai puțin apoasă și mai lipicioasă, ceea ce îngreunează eliminarea ei prin suflarea nasului sau prin tuse. În mod previzibil, această suprimare conduce de obicei la simptome și mai neplăcute. În loc să aibă secreții nazale, copilul va suferi adesea de o durere de cap congestivă și de diverse alte efecte secundare, precum apatie, somnolență și, în unele cazuri, halucinații, febră și probleme comportamentale.

Aceste simptome nu sunt efecte *secundare*, ci constituie efectele directe ale unui medicament care acționează împotriva forței naturale de vindecare a organismului.

Medicamentele descongestionante, care contractă capilarele nazale umflate, au doar un efect temporar. Deși pot să combată în mod eficient surgerile nazale și să curețe căile respiratorii, odată ce administrarea lor este sistată, toate simptomele revin cu repeziciune, de obicei într-o formă mai severă decât anterior. Părinții

se tem adesea să opreasă administrarea medicamentelor fiindcă simptomele revin. Cu timpul însă, doza folosită inițial pentru tratarea simptomelor devine mai puțin eficientă și sunt necesare doze mai puternice.

Agravarea simptomelor după întreruperea unui medicament nu constituie un efect secundar. Este reacția organismului care încearcă să se vindece, lucru pe care îl va face într-un mod mai eficient atunci când încetăm să-i suprimăm eforturile firești.

Înțând cont de faptul că simptomele reprezintă un mecanism de apărare important al organismului, este indicat să folosim metode care sprijină acest mecanism, nu metode care îl inhibă. Homeopatia face parte din prima categorie.

Să înțelegem homeopatia

Medicina homeopată este o știință farmaceutică naturală în care se folosesc doze foarte mici de substanțe din regnul vegetal, mineral și animal pentru a stimula mecanismele de apărare ale organismului. Tratamentul homeopat al răcelii obișnuite ne oferă un exemplu simplu. Unul dintre cele mai utilizate remedii homeopate ale răcelii este *Allium cepa*, obținut din ceapă. Întrucât ne face să ne curgă nasul și să lăcrimăm, ceapa ajută organismul să eliminate virusul răcelii, stimulând procesele aflate deja în curs de desfășurare. Spre deosebire de medicamentele care usucă membranele mucoase și suprimă temporar capacitatele terapeutice naturale ale corpului, *Allium cepa*, sau orice alt remediu homeopat

ales în mod corect, susține organismul în eforturile sale de a se vindeca.

Allium cepa nu este singurul remediu homeopat eficient în tratamentul unei răceli banale. Un aspect important al homeopatiei îl reprezintă individualizarea. Nu există un medicament unic prescris în caz de răceală sau altă boală. Întrucât simptomele unui copil sunt probabil diferite de ale altuia, alegerea remediului homeopat se bazează pe tiparul unic al simptomelor, nu pe boala în sine. Această individualizare a simptomelor este unul dintre cele mai importante principii ale homeopatiei. Medicii homeopați prescriu în mod individual un remediu unei persoane bolnave pe baza *legii similitudinii*.

Principiul 1: Legea similitudinii

Cuvântul *homeopatie* vine de la două cuvinte grecești: *homoios*, care înseamnă „similar”, și *pathos*, care înseamnă „boală” sau „suferință”. Principiul fundamental al homeopatiei este legea similitudinii, care afirmă că o substanță ajută la vindecarea unor simptome similare celor pe care le cauzează. Practic orice substanță, plantă, mineral sau animal poate deveni un remediu homeopat. Se efectuează experimente cu substanța respectivă pe oameni sănătoși pentru a determina ce tipar de simptome provoacă atunci când este administrată într-o doză suficientă pentru a cauza acele simptome. (În aceste experimente nu se folosesc oameni bolnavi, întrucât este greu de făcut diferența între simptomele bolii și cele cauzate de substanță testată.)

Poate veți fi surprinși să aflați că multe dintre cele mai folosite remedii homeopate sunt fabricate din otrăvuri. Arsenicul, iedera otrăvitoare și veninul de albine reprezintă doar câteva dintre remediiile utilizate frecvent în medicina homeopată. Însă, deoarece producătorii de remedii homeopate folosesc aceste substanțe doar în doze extrem de mici, remediiile sunt considerate inofensive. Conform FDA, ele reprezintă medicamente fără rețetă – disponibile fără prescripție medicală, iar multe alte țări recunosc în mod similar siguranța în utilizare a remediilor homeopate.

Arsenicul este o otravă care produce un tip de diaree ce seamănă cu o intoxicație alimentară; intoxicația alimentară reprezintă doar una dintre problemele de sănătate pentru care este administrat în doză homeopată (*Arsenicum album*). Iedera otrăvitoare (*Rhus tox*), în doze homeopate, este un remeđiu al anumitor erupții cutanate, întrucât cauzează asemenea erupții. În plus, este eficientă în caz de întinderi și entorse; experimentele homeopate au dovedit că, dacă este luată pe cale internă, produce dureri ale mușchilor, tendoanelor și ligamentelor, similară cu cele cauzate de o întindere.

Veninul de albine (*Apis mellifica*) este folosit în homeopatie pentru tratarea afecțiunilor inflamatorii caracterizate prin senzații de arsură și dureri întepătoare. Totuși, asemenea tuturor remediilor homeopate, trebuie ales în funcție de persoana tratată. Tot așa cum o compresă cu gheăță ajută în cazul unei întepături de albină, persoanele care vor beneficia de veninul de albine în doze homeopate sunt cele în cazul cărora inflamația se reduce când se aplică gheăță și se agravează la căldură. *Apis* este

un remeđiu obișnuit pentru copiii cu amigdalită, însă doar atunci când copilul se simte mai bine dacă suge un cub de gheăță sau preferă băuturile reci.

În același an în care fondatorul homeopatiei, dr. Samuel Hahnemann, a menționat pentru prima dată această știință, dr. Edward Jenner a propus folosirea unui vaccin din variola vacii pentru imunizarea împotriva variolei. Premisa imunizării seamănă cu principiul de bază al homeopatiei, legea similitudinii: folosiți doze mici dintr-o substanță ce provoacă o boală pentru a stimula sistemul imunitar al organismului să-și formeze o rezistență naturală față de boală.

Cu toate că imunizările se utilizează doar în scop preventiv, uneori și medicina convențională folosește legea similitudinii, cum ar fi în cazul tratamentului pentru alergii. Alergologii le administrează pacienților doze mici dintr-o substanță care declanșează o reacție alergică pentru a le spori rezistența la acea substanță. Un alt exemplu este medicamentul ritalin, prescris de unii medici pentru calmarea copiilor hiperactivi. Ritalin este un medicament de genul amfetaminelor care poate cauza apariția hiperactivității dacă este administrat unor copii ce nu au această problemă.

Deși imunizările, tratamentele alergiilor, ritalinul și alte medicamente convenționale se bazează pe legea similitudinii, acestea nu sunt considerate remedii homeopate; nu sunt individualizate cu aceeași precizie și nu se prescriu în doze extrem de mici, specifice medicamentelor homeopate. Cu toate acestea, este încurajator să vedem aplicându-se în medicina convențională măcar unele dintre principiile homeopatiei.

Al doilea principiu: Recunoașterea tiparului simptomelor

Conceptul de *tipar al simptomelor* joacă un rol important în homeopatie. Boala unei persoane nu reprezintă un simptom izolat, ci combinația tuturor simptomelor fizice, emotionale și mentale cu care se confruntă aceasta.

Homeopații au descoperit că supradozele din orice substanță de origine vegetală, animală sau minerală provoacă un tipar unic de simptome în organismul uman. Deși există numeroase substanțe care cauzează dureri de cap, unele provoacă dureri în partea din spate a capului, altele dureri la nivelul frunții, iar altele dureri în partea stângă sau dreaptă. Unele substanțe provoacă dureri care pot fi alinate cu comprese fierbinți, altele cu comprese reci; unele determină apariția durerii atunci când persoana se mișcă, altele atunci când stă întinsă; unele cauzează și iritabilitate, altele depresie și.a.m.d.

Tot așa cum nici o substanță nu provoacă un singur simptom, nici o boală nu are un singur simptom. Fiecare boală este asociată cu un tipar de simptome. Un copil ar putea avea o durere de cap care se agravează dimineața, altul o durere de cap care se agravează seara. În primul caz, durerea ar putea fi alinată prin aplicarea unei presiuni la nivelul capului; în al doilea caz, presiunea ar putea accentua durerea. Unul dintre copii ar putea fi agitat în timpul durerii, celălalt se poate simți apatic.

Homeopatia recunoaște faptul că anumite tipare de simptome fizice și mentale se întâlnesc frecvent. Aceste tipare includ aspecte ale personalității, tipul constituțional, simptome fizice acute și cronice și moștenirea genetică.

Homeopații vorbesc despre „tipuri Sulphur“, „tipuri Phosphorus“ sau „tipuri Pulsatilla“. Fiecare tip se referă la tiparul de simptome fizice, emotionale și mentale pe care o persoană le manifestă de ani de zile sau poate chiar de decenii. Remediul care corespunde tipului unei persoane poartă numele de *remediu constituițional*. Partea a patra a acestei cărți prezintă informații de bază despre cele mai frecvente tipuri constituționale ale copiilor. (O prezentare mai detaliată a celor mai întâlnite opt tipuri constituționale la copii se găsește în lucrarea lui Paul Herscu, *The Homeopathic Treatment of Children: Pediatric Constitutional Types* (*Tratamentul homeopat al copiilor: tipuri constituționale pediatrice*).

Cunoașterea remediului constituțional al unui copil este extrem de valoroasă; remediul poate fi folosit pentru a trata deopotrivă afecțiuni acute și cronice și pentru a preveni apariția de noi probleme. De asemenea, vă ajută să vă înțelegeți mai bine copilul. Cunoscând anumite caracteristici ale tipului copilului dumneavoastră, s-ar putea să descoperiți o serie de tendințe pe care nu le-ați observat anterior.

Rolul acestei cărți nu este însă acela de a vă învăța să găsiți remediul constituțional al copilului dumneavoastră; un asemenea efort necesită o instruire mai aprofundată în homeopatie decât vă poate oferi o singură carte. Veți învăța, în schimb, cum să identificați remediile homeopate corecte ce corespund tiparului de simptome al unui copil care suferă de o afecțiune acută.